

EL BITXAC COMÚ (*Saxicola torquata*)

El bitxac comú és un ocellet graciós i descarat que podem veure parat a damunt de les herbes altes i els matolls.

Pel que fa a la seva identificació, primer cal dir que el bitxac presenta un marcat dimorfisme sexual pel que fa als colors del seu plomatge. El mascle té el cap de colors molt foscos que contrasta amb un collaret de color blanc força ample. Aquest collaret, però, no és del tot tancat, ja que el bitxac mascle té el clatell també fosc. Si el veiem parat, l'esquena del bitxac comú mascle és fosca i contrasta amb el pit que és d'un color rovell que es torna blanc cap a baix, així, a la base de les potes aquest ja és gairebé blanc.

En el vol, el mascle presenta un clar contrast entre les parts superiors i inferiors, a part del que hem comentat anteriorment, el dessota de les ales també és clar. Si el veiem que vola, el que destaca més de l'ocell són dues marques blanques als costats de l'esquena i una altra de clara (tot i que ni tan blanca ni tan conspícua) al carpó.

Pel que fa a la femella del bitxac comú, aquesta conserva els aspectes generals del mascle tot i que no són tan marcats. El cap i l'esquena són força més clars, tenen uns tons

marrons en comptes dels quasi negres del mascle, el dessota és força semblant al del mascle.

Pel que fa a la femella en el vol, s'observa el mateix, les marques de les ales hi són presents tot i que d'una manera menys important que en el mascle. Pel que fa al carpó clar de la femella, destaca molt poc en l'esquena poc fosca de la femella.

La seva mida varia entre els onze centímetres i mig i els tretze centímetres de longitud, és un ocellet petit que agafa una postura força erecte quan es para a les branques.

El bitxac passa tot l'any a les nostres terres. Els bitxacs són comuns a casa nostra i habiten erms, garrigues, brolles esclarissades, vores de camps i bardisses. Si bé tendeix a evitar les àrees més urbanitzades, no és rar al voltant dels masos.

A final de març, començament d'abril, la femella comença a construir un niu en forma de tassa força a prop de terra. I la parella pot criar fins al juliol (de vegades realitza tres postes en la mateixa temporada). Tot i que a l'hivern poden allunyar-se'n una mica, els bitxacs es mantenen prop del seu territori de reproducció durant els períodes més freds.

El bitxac comú és bàsicament un

ocell insectívor, menja petits arànids, erugues i altres larves d'insecte, armes, saltamartins, coleòpters o formigues alades, entre d'altres invertebrats.

Pel que fa a la seva tècnica de caça, el bitxac escull les millors talaies des d'on espera les seves preses, aquestes talaies són branques d'arbust, d'arbres i herbes altes com els fonolls. Des d'aquestes talaies que poden tenir més d'un metre i mig d'alçada, es llança a terra per poder atrapar el seu aliment.

Albert Cama Torrell

Bibliografia

- FERRER, Xavier; MARTÍNEZ, Albert; MUNTANER, Jordi, i altres. *Fauna dels Països Catalans. Ocells II* vol. 4. Barcelona: Enciclopèdia Catalana 1994.
- PETERSON, Roger; MOUNTFORT, Guy; HOLLAM, P. A. D. *Guia dels ocells dels Països Catalans i d'Europa*. Barcelona: Ed. Omega 1991.
- JONSON, Lars. *Ocells d'Europa amb el Nord d'Àfrica i l'Orient Mitjà*. Barcelona: Ed. Omega 1994.
- LATORRE, José Antonio. *Fauna vertebrada del Tarragonès*. Constantí: Gràfiques Arrels 1995.